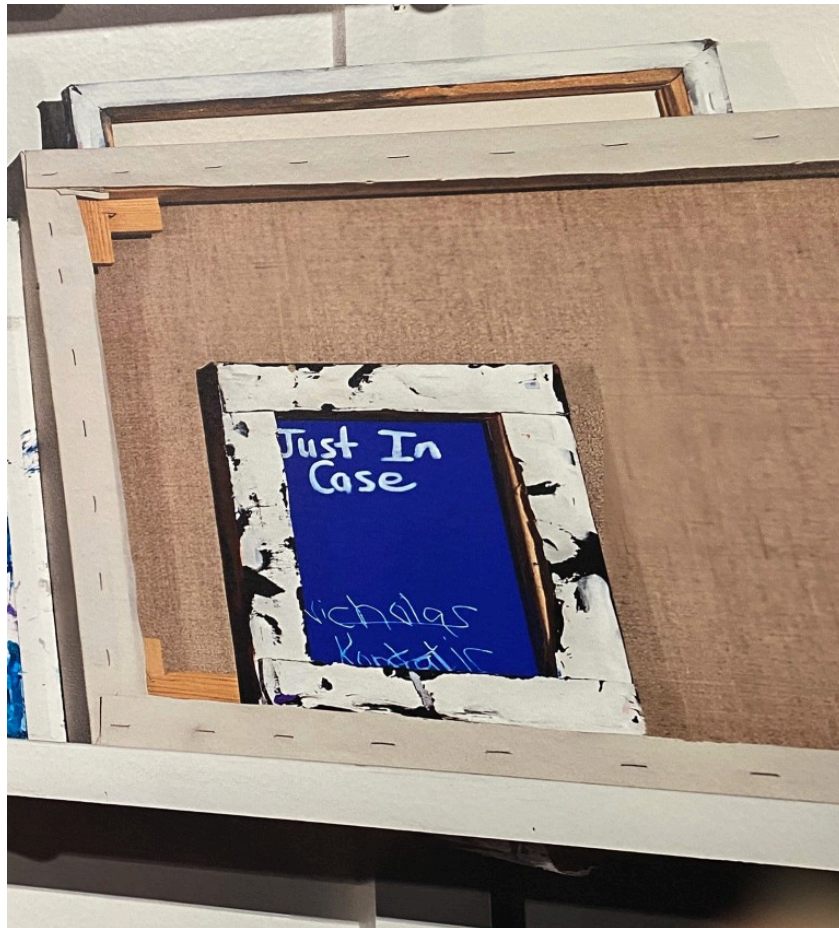

Η έκθεση “Catch Me” του Nicholas Kontaxis φέρνει την ελπίδα στην εικαστική σκηνή της Αθήνας

Από την Παρασκευή 18/3, στο Ίδρυμα Βασίλη & Ελίζας Γουλανδρή, εκτίθενται για πρώτη φορά στην Ελλάδα τα έργα του Ελληνοαμερικανού καλλιτέχνη Νικόλα Κονταξή. Πίνακες, χρώματα, υφάσματα, στάχτες, μουσική, πόνος, γέλιο και όλη η ελπίδα που υπάρχει – είναι μόνο λίγα από όσα συμβαίνουν στην έκθεση με τον απολύτως ταιριαστό τίτλο: “Catch Me”.

Μαρία Βαλτζάκη | 29.03.2025

“Are you lucky enough to have someone to catch you?”

Με αυτή τη φράση κλείνει το επιμελητικό του κείμενο ο **Arthur Lewis** – και εγώ μένω με ένα μικρό χαμόγελο νοσταλγίας και θλίψης στα χείλη. Ο Lewis είναι ο curator της έκθεσης “**Catch Me**” του **Νικόλα Κονταξή**, η οποία άνοιξε τις πόρτες της την **Τρίτη 18/3** στο **Ίδρυμα Βασίλη & Ελίζας Γουλανδρή**. Ξέρω πως ξεκινάω από το “τέλος”, αλλά προτού σας πω οτιδήποτε άλλο για την έκθεση, τα έργα, τη ζωή και την τέχνη του Νικόλα, ήθελα να κρατήσετε αυτή τη φράση, γιατί κάπως περικλείει μέσα της όλη την εμπειρία της έκθεσης.

Ο Νικόλας Κονταξής είναι ένας **26χρονος αυτοδίδακτος καλλιτέχνης** Ελληνοαμερικανικής καταγωγής που ζει στο Λος Άντζελες. Όλοι έχουμε κάτι μοναδικό στην ιστορία μας που μας διαφοροποιεί, για εκείνον, ένα από τα πολλά μοναδικά του στοιχεία, είναι οι περίπου **75.000 επιληπτικές κρίσεις** που έχει υποστεί από την ηλικία των 15 μηνών και του περιόρισαν την ικανότητα να επικοινωνεί με λόγια. Εξαιτίας ενός όγκου στον εγκέφαλο και των επανειλημμένων επιληπτικών κρίσεων, η ομιλία του και γενικά η κατάσταση του έχουν επηρεαστεί με τα χρόνια. Περνά τις περισσότερες ώρες που είναι ξύπνιος στο στούντιο του στο σπίτι του, κάποιες φορές δουλεύοντας από μια καρέκλα ή ξαπλωμένος στο πάτωμα όταν η κατάστασή του επιδεινώνεται. Ο Νικόλας ζει στιγμές διαύγειας και οι φράσεις που επικοινωνεί όταν μιλάει καταγράφονται σε ένα χαρτί στο εργαστήριό του. Από εκείνη τη λίστα, μετά επιλέγει τους εξαιρετικούς και πανέμορφους (ναι, έτσι θα τους χαρακτήριζα) τίτλους των έργων του.

Λεπτομέρεια από το έργο "Windows Down and Cruise", ακουαρέλα, ακρυλικό και gouache σε αστάρωτο καμβά

Η δουλειά του **Νικόλα Κονταξή**, αν και έχει αναγνωριστεί παγκοσμίως, με **ατομικές εκθέσεις**, βραβεία και τη συμπερίληψή του στη λίστα των Forbes "30 under 30", έρχεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Όπως εξέφρασαν και ο επιμέλητης Arthur Lewis και η μητέρα του καλλιτέχνη και εκπρόσωπος

του, **Krisann Kontaxis**, αυτό δεν θα ήταν εφικτό χωρίς τη συνδρομή και την επιμονή των ανθρώπων του [Ιδρύματος Βασίλη & Ελίζας Γουλανδρή](#). Βλέποντας τα έργα και ακούγοντας τους ανθρώπους που γνωρίζουν τον καλλιτέχνη να μιλούν για εκείνον, κατανοώ γιατί αυτή η έκθεση είναι τόσο σημαντική, προσωπική και απολύτως συναισθηματική. Ο Lewis μίλησε για το πώς, με τη συναναστροφή και την παρέα του Νικόλα (περνώντας πολύ χρόνο μαζί του στο στούντιο του), για εκείνον **«η ζωγραφική δεν είναι τέχνη, αλλά θεραπεία»**. Η μητέρα του, συγκινημένη, μας είπε πως αυτή η έκθεση είναι όνειρο του Νικόλα, αλλά και της ίδιας, και πως αυτό που θέλει να περάσει μέσα από τα έργα και τη δουλειά του είναι πως η τέχνη δεν έχει περιορισμούς, είναι για όλους. Με τη σωστή στήριξη, φροντίδα και χώρο, φυσικά, για να μπορεί κάθε καλλιτέχνης, όπως ο Νικόλας, να “γεννηθεί”.

«Στην καρδιά της έκθεσης δεσπόζει το χαρακτηριστικό τραμπολίνο-έργο, που από εργαλείο αποκατάστασης μετατράπηκε σε καμβά, συμβολίζοντας την αλληλεγγύη και την επανεκκίνηση, προσκαλώντας το κοινό να δει τη ζωή με νέα ματιά και θάρρος.»

Σχετικά με το στήσιμο της ίδιας της έκθεσης, θα σας πω πως είχα καιρό να ενθουσιαστώ με την επιμελητική δουλειά και τις επιλογές μίας έκθεσης σαν σύνολο. Δεν ξέρω αν ευθύνεται που συνδέθηκα σχεδόν αμέσως με τα έργα του καλλιτέχνη και είδα κάτι από όσα εκείνος έβλεπε όταν τα ζωγράφιζε, ή απλά πρόβαλλα τα δικά μου θέλω (α, ο ορισμός της τέχνης). Τα ίδια τα έργα, με υλικά από ακρυλικό μέχρι στάχτη και καφέ, το στήσιμο των έργων, όμως, ο **εξαιρετικός φωτισμός**, οι διαφορετικές κλίμακες των έργων, το

τεράστιο τραμπολίνο στη μέση του χώρου που κρύβει μέσα του σχεδόν όλη την ιστορία της ζωής του Νικόλα – καθώς από εργαλείο αποκατάστασης μετατράπηκε σε καμβά – είναι μερικά μόνο από τα στοιχεία που για μένα κάνουν αυτή την έκθεση ιδιαίτερη και μία εμπειρία που αξίζει να βιώσεις.

Το αγαπημένο μου ίσως κομμάτι του χώρου ήταν η **πιστή αναπαράσταση του studio του καλλιτέχνη** στον χώρο με φωτογραφίες. Από τα τελάρα και τη λίστα με τα πιθανά ονόματα έργων, στη θέα έξω από το γκαράζ, στα χρώματα που είναι τοποθετημένα στη βιβλιοθήκη και το **ηχείο που παίζει μουσική από την playlist του καλλιτέχνη**. Η επιλογή της συνύπαρξης μουσικής και τέχνης είναι πάντα μία εξαιρετική επιλογή – κυρίως όταν γίνεται πετυχημένα και η εκάστοτε μουσική συμπληρώνει ή ανυψώνει τα έργα τέχνης του καλλιτέχνη.

Αν έπρεπε να χαρακτηρίσω την τέχνη του Νικόλα νομίζω θα την έλεγα κάπως... **σπάνια**. Όχι επειδή δεν έχεις ξαναδεί ποτέ αυτά τα χρώματα που χρησιμοποιεί ή τα περίεργα υλικά με τα οποία “ζωγραφίζει” – δεν νομίζω πως είναι καν τα τεράστιας κλίμακας έργα του. *Η τέχνη του Νικόλα είναι σπάνια για τις πινελιές στους καμβάδες του.* Για την τόλμη, τη δυναμική, το πάθος, τη νεότητα που έχουν το πινέλο ή η σπάτουλα του όταν ακουμπούν το ύφασμα στο τελάρο. Ο **αφηρημένος εξπρεσιονισμός**, τον οποίο πολύ πιθανό να κατατάξετε το έργο του, είναι μία τεράστια κατηγορία στην οποία

κυριολεκτικά μπορείς να χαθείς μέσα στα έργα τέχνης της. Το χάος εδώ είναι η κανονικότητα. Στα έργα του Νικόλα όμως δεν αντικρίζεις το – κατά τα άλλα πάντα καλοδεχούμενο στην τέχνη – χάος. Κοιτάς τα έργα του και κάπως το φως σε τυφλώνει, και δεν είναι τα χρώματα που είναι έντονα ή οι εξαιρετικοί φωτισμοί του Ιδρύματος Γουλανδρή (το αναφέρω ξανά καθώς είναι σημαντικό και ταυτόχρονα σπάνιο στις εκθέσεις τέχνης) , είναι το γεγονός πως όταν κοιτάς τη ζωγραφική του Νικόλα Κονταξή είναι λες και αντικρίζεις κατάματα τον ήλιο. Να πάτε στην έκθεση “Catch Me” – είναι μέχρι 18/5, να δείτε τα έργα του Νικόλα και να τυφλωθείτε από το φως τους. Κυρίως όμως ενημερώστε με αν βρείτε την απάντηση στην παρακάτω ερώτηση:

“Are you lucky enough to have someone to catch you?”